

Wydanie tymczasowe

WYROK TRYBUNAŁU (siódma izba)

z dnia 22 lutego 2018 r.(*)

Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. c), art. 9 i art. 13 ust. 1 – Nieopodatkowanie – Pojęcie „podmiotu prawa publicznego” – Spółka handlowa należąca w 100% do gminy, odpowiedzialna za określone zadania publiczne należące do gminy – Określenie owych zadań i wynagrodzenia za nie w umowie zawartej między tą spółką i wspomnianą gminą

W sprawie C-182/17

mających za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Kúria (sąd najwyższy, Węgry) postanowieniem z dnia 30 marca 2017 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 11 kwietnia 2017 r., w postępowaniu:

Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft.

przeciwko

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebviteli Igazgatósága,

TRYBUNAŁ (siódma izba),

w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. Prechal (sprawozdawca) i E. Jarašiūnas, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Wathelet,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu rządu węgierskiego przez M.Z. Fehéra i G. Koósa, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu hiszpańskiego przez S. Jiménez García, działającego w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez L. Lozano Palacios, F. Clotuche-Duvieusart i L. Havasa, działających w charakterze pełnomocników,

podjęwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy interpretacji art. 13 ust. 1

dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. (zwaną dalej „NTN”) i Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (wydział ds. skarg krajowego urzędu ds. podatków i cła, Węgry) (zwanym dalej „Urzędem”) w przedmiocie opodatkowania owej spółki podatkiem od wartości dodanej (VAT) z tytułu określonej działalności, za którą spółka ta jest odpowiedzialna na podstawie umowy zawartej z gminą Nagyszénás (Węgry) (zwaną dalej „rozważaną umową”).

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112 stanowi:

„Opodatkowaniu VAT podlegają następujące transakcje:

[...]

c) odpłatne świadczenie usług na terytorium państwa członkowskiego przez podatnika działającego w takim charakterze”.

4 Zgodnie z art. 9 ust. 1 tej dyrektywy:

„»Podatnikiem« jest każda osoba prowadząca samodzielnie w dowolnym miejscu jakkolwiek działalność gospodarczą, bez względu na cel czy też rezultaty takiej działalności.

»Działalność gospodarcza« obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym z górnictwem, działalnością rolniczą i wykonywaniem wolnych zawodów lub uznanych za takie. Za działalność gospodarczą uznaje się w szczególności wykorzystywanie, w sposób ciągły, majątku rzeczowego lub wartości niematerialnych w celu uzyskania z tego tytułu dochodu”.

5 Artykuł 13 wspomnianej dyrektywy przewiduje:

„1. Krajowe, regionalne i lokalne organy władzy oraz inne podmioty prawa publicznego nie są uważane za podatników w związku z działalnością, którą podejmują lub transakcjami, których dokonują jako organy władzy publicznej, nawet jeśli pobierają należności, opłaty, składki lub płatności w związku z takimi działaniami lub transakcjami.

Jednakże w przypadku gdy podejmują one takie działania lub dokonują takich transakcji, są uważane za podatników w odniesieniu do tych działań lub transakcji, gdyby wykluczenie ich z kategorii podatników prowadziło do znaczących zakłóceń konkurencji.

W każdych okolicznościach podmioty prawa publicznego są uważane za podatników w związku z czynnościami określonymi w załączniku I, chyba że niewielka skala tych działań sprawia, że mogą być one pominięte.

2. Państwa członkowskie mogą uznać działalność podmiotów prawa publicznego, zwolnioną na podstawie art. 132 [...] za działalność, którą podmioty te wykonują jako organy władzy publicznej”.

6 Artykuł 24 ust. 1 tej dyrektywy przewiduje:

„»?wiadczenie usług« oznacza każdą transakcję, która nie stanowi dostawy towarów”.

7 Artykuł 73 dyrektywy 2006/112 ma następujące brzmienie:

„W odniesieniu do dostaw towarów i ?wiadczenia usług innych niż te, o których mowa w art. 74–77, podstawa opodatkowania obejmuje wszystko, co stanowi zapłatę otrzymaną lub którą dostawca lub usługodawca otrzyma w zamian za dostawę towarów lub ?wiadczenie usług, od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z subwencjami związanymi bezpośrednio z ceną takiej dostawy lub ?wiadczenia”.

Prawo węgierskie

8 Paragraf 7 általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (ustawy CXXVII z 2007 r. o podatku od wartości dodanej) stanowi:

„1. Działalności z zakresu władzy publicznej prowadzonej przez osoby i podmioty, którym powierzono wykonywanie władzy publicznej zgodnie z ustawą zasadniczą Węgier lub przepisami wydanymi na podstawie uprawnień przewidzianych w tej ustawie zasadniczej nie uznaje się za działalność gospodarczą ani nie prowadzi ona do opodatkowania.

2. Działalność z zakresu władzy publicznej oznacza w szczególności działalność prawodawczą, orzeczniczą, prokuratorską, obronną, w zakresie utrzymywania porządku, zarządzania sprawami zagranicznymi i sprawowania wymiaru sprawiedliwości, stosowania prawa przez administrację publiczną, kontroli administracyjnej i kontroli gospodarczej, nadzoru i kontroli zgodności z prawem oraz czynności decyzyjne dotyczące podziału pomocy pochodzącej z budżetu państwa, pomocy Unii Europejskiej i innych przypadków pomocy międzynarodowej”.

9 Paragraf 13 Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (ustawy CLXXXIX z 2011 r. o węgierskich jednostkach samorządu lokalnego) stanowi:

„1. Zadaniami, które w szczególności powinny być realizowane przez jednostki samorządu lokalnego w ramach lokalnych spraw publicznych oraz zadań wykonywanych na szczeblu lokalnym, są w szczególności:

[...]

2) zarządzanie majątkiem publicznym (zakładanie i utrzymywanie cmentarzy publicznych, nadzór nad oświetleniem miejsc publicznych, ?wiadczenie usług kominiarskich, zakładanie i utrzymywanie lokalnych dróg publicznych i ich wyposażenia, zakładanie i utrzymywanie parków publicznych oraz innych przestrzeni publicznych, zarządzanie parkingami dla pojazdów silnikowych);

[...]

5) ?rodowisko naturalne i zdrowie (asekretoryzacja publiczna, zapewnienie rekultywacji ?rodowiska naturalnego na szczeblu gminnym, zwalczanie owadów i gryzoni);

[...]

9) zarządzanie mieszkaniem i lokalami;

[...]

14) zapewnianie rolnikom prowadzącym małe gospodarstwa i dokonującym sprzedaży bezpośredniej możliwości, by wprowadzali do obrotu swe produkty – ustawowo określone – w tym możliwości sprzedaży w weekendy.

2. Jednostkom samorządu lokalnego mogą być powierzone na mocy ustawy inne zadania w ramach lokalnych spraw publicznych i w ramach zadań publicznych powierzonych na szczeblu lokalnym”.

10 Paragraf 41 ust. 6 i 8 tej ustawy stanowi:

„6. Do celów wykonania usług publicznych objętych zakresem jej właściwości, kolegium przedstawicieli może utworzyć, zgodnie z ustawą, jednostki budżetowe, podmioty gospodarcze, takie jak przewidziane przez kodeks postępowania cywilnego, organizacje o celach niezarobkowych oraz inne podmioty [...] i może zawierać umowy z osobami fizycznymi i prawnymi lub z podmiotami nieposiadającymi osobowości prawnej.

[...]

8. Ustawa może wymagać, by określone usługi publiczne mogły być świadczone jedynie przez jednostkę budżetową utworzoną w tym celu, przez spółkę handlową posiadającą osobowość prawną, bądźć własności państwa lub co najmniej w przeważającej części właściwości samorządu lokalnego, na którą państwo lub samorząd lokalny wywiera co najmniej wiążący wpływ lub przez spółkę handlową posiadającą osobowość prawną bądźć co najmniej w przeważającej części właściwości spółki handlowej, takiej jak wyżej wspomniana, na którą spółka handlowa taka jak wspomniana wyżej wywiera co najmniej wiążący wpływ lub przez związek gmin”.

11 Zgodnie z § 112 ust. 1 ustawy CLXXXIX z 2011 r. o węgierskich jednostkach samorządu lokalnego:

„Jednostka samorządu terytorialnego decyduje o formach zarządzania dostosowanych do jej zadań i w ramach przepisów finansowych, określa w sposób autonomiczny zasady uczestnictwa. Jednostka samorządu terytorialnego tworzy warunki wykonywania swych zadań na podstawie własnych środków finansowych, środków przekazanych przez inne podmioty zarządzające, a także pomocy z budżetu państwa”.

12 Paragraf 3/A ust. 1 i 2 államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (ustawy CXCV z 2011 r. o finansach publicznych), ma następujące brzmienie:

„1. Zadanie publiczne jest zadaniem danego państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, określonym przez ustawę.

2. Realizacja zadań publicznych poprzez tworzenie i wykorzystywanie jednostek budżetowych lub zabezpieczenie finansowe niezbędne do ich realizacji jest zapewniana w całości lub w części, poprzez udostępnienie środków przewidzianych w niniejszej ustawie. Jednostki pozabudżetowe mogą przyczyniać się do realizacji zadań publicznych w warunkach określonych w ustawie”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

13 W dniu 1 lipca 2007 r. NTN, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością o celu niezarobkowym należąca w 100% do gminy Nagyszénás, zawarła z tą gminą rozważane umowy

„w sprawie realizacji zadań i wykorzystania majątku”, zgodnie z którą zobowiąza się do wykonania określonych zadań publicznych wymienionych w załączniku do tej umowy w zamian za rekompensatę wypłacaną przez tę gminę i udostępnienie niektórych z należących do niej nieruchomości.

14 Zadania te obejmują w szczególności zarządzanie mieszkaniami i innymi nieruchomościami, utrzymanie lokalnych dróg publicznych, kwarantann, zwalczanie szkodników i powstrzymywanie rozmnażania komarów, utrzymywanie parków, przestrzeni publicznej oraz innych terenów zielonych, prowadzenie zakładu utylizacji i usług utylizacyjnych oraz utrzymywanie targowiska lokalnego.

15 Sposób wykonania tych zadań jest określony w załącznikach do tej umowy. Tak oto NTN ma obowiązek prowadzenia ewidencji dotyczących wykonywania poszczególnych zadań, w celu umożliwienia gminie kontroli, że zostały one zrealizowane w wyznaczonym terminie, a w przeciwnym wypadku określenia terminu na skorygowanie tego stanu. Jeżeli przed upływem wyznaczonego terminu zadania te nie zostały jeszcze wykonane, NTN musi zwrócić gminie Nagyszénás cztery rekompensaty odpowiadające stwierdzonemu uchybieniu.

16 W załączniku 6 do rozważanej umowy wymienione są rodzki materialne niezbędne do realizacji zadań, które zostały przekazane NTN.

17 W 2014 r. gmina ta wypłaciła NTN kwotę 23 850 000 HUF (forintów węgierskich), co odpowiada ok. 93 000 EUR, w ramach rekompensaty za wykonanie tych zadań.

18 NTN nie wystawiła faktury gminie Nagyszénás w odniesieniu do realizacji tych zadań i nie naliczyła kwoty VAT od kwoty otrzymanej w zamian za ich wykonanie.

19 W następstwie przeprowadzonej kontroli organ podatkowy pierwszej instancji wydał dwie decyzje ustalające saldo należnego VAT obciążającego NTN za pierwsze trzy kwartały roku i nałożył na tę spółkę grzywnę skarbową wraz z odsetkami za zwłoką.

20 Urząd utrzymał w mocy te decyzje na podstawie zasadniczo tych samych powodów, jakie zostały wskazane przez organ podatkowy pierwszej instancji.

21 NTN podniósł przed organami podatkowymi, że na mocy omawianej umowy gmina Nagyszénás powierzyła jej realizację zadań publicznych poprzez wykorzystanie udostępnionego majątku i że umowa ta nie stanowiła umowy o świadczenie usług. Ponadto jest ona „jednostką budżetową”, ponieważ wypełnia swoje zadania dzięki „pomocy”, tj. środkom finansowym udostępnionym jej przez tę gminę.

22 Urząd stwierdził w szczególności, że NTN otrzymała rekompensatę będącą przedmiotem postępowania głównego w zamian za konkretne usługi, a zatem została zrealizowana transakcja podlegająca opodatkowaniu, z uwagi na co kwota tej rekompensaty podlegała opodatkowaniu. Fakt, że gmina Nagyszénás może wprost żądać od NTN przedstawienia sprawozdań oraz regularnego informowania o realizacji danej umowy, stanowi inną okoliczność wskazującą, że spółka ta nie otrzymała pomocy, lecz została opłacona za świadczenie konkretnych usług.

23 Urząd ocenił również, że można było uznać, iż NTN miała status podatnika. Po pierwsze, spółka ta nie miała statusu podmiotu upoważnionego do wykonywania prerogatyw władzy publicznej, ponieważ nie była jednostką zależną od budżetu państwa, lecz spółką handlową utworzoną przez gminę Nagyszénás i wpisaną do rejestru spółek. Po drugie, działalność prowadzona przez NTN nie stanowiła działalności z zakresu władzy publicznej, lecz działalność gospodarczą, ponieważ spółka ta jedynie przyczyniała się do realizacji zadań gminy, ale nie

wykonywa?a ich bezpo?rednio. W tym kontek?cie równie istotny jest fakt, ?e NTN ?wiadczy? us?ugi nie tylko na rzecz gminy Nagyszénás, ale równie? innych osób, i z tego tytu?u spółka ta wykona?a prawo do odliczenia.

24 S?d pierwszej instancji oddali? wniesion? przez NTN skarg? na decyzje Urz?du. Uzna? on, ?e nie mo?na by?o przyj??, i? NTN wykonywa? zadania w?adzy publicznej na mocy rozwa?anej umowy, poniewa? nie jest „jednostk? bud?etow?“, lecz spółk? handlow? o celu niezarobkowym oraz ?e gmina Nagyszénás pozostawa?a odpowiedzialna za wykonywanie tych zada?.

25 Ponadto, zdaniem tego s?du, rekompensata wyp?acana jest w zamian za us?ugi, które maj? zosta? wykonane przez NTN na mocy tej umowy, i w sposób ogólny nie finansuje funkcjonowania tej spółki, przez co stanowi podstaw? opodatkowania podatkiem VAT. Okoliczno??, ?e NTN odliczy? podatek naliczony z tytu?u nabycia, odnosz?cego si? do wykonania tych zada? przemawia równie? za tym, i? transakcje b?d?ce przedmiotem tej umowy podlegaj? opodatkowaniu.

26 W ramach rozpatrywania wniesionej przez NTN skargi kasacyjnej na orzeczenie wydane w pierwszej instancji Kúria (s?d najwy?szy, W?gry) uwa?a, ?e w niniejszej sprawie pojawia si? pytanie, czy spółka handlowa, taka jak NTN, jest obj?ta zakresem art. 13 ust. 1 dyrektywy 2006/112, i czy w zwi?zku z tym nie podlega ona opodatkowaniu VAT.

27 Zgodnie z orzecznictwem Trybuna?u odpowied? na to pytanie wymaga ustalenia w pierwszej kolejno?ci, czy spółk? t? nale?y zakwalifikowa? jako „podmiot prawa publicznego” w rozumieniu tego przepisu, a po drugie, czy poprzez zapewnienie us?ug publicznych rozwa?anych w post?powaniu g?ównym wykonywa?a ona dzia?alno?? jako organ w?adzy publicznej.

28 S?d odsy?aj?cy uwa?a, ?e druga z tych przes?anek wydaje si? spe?niona, albowiem poprzez zapewnienie us?ug publicznych okre?lonych w omawianej umowie NTN wykonywa? w charakterze organu w?adzy publicznej dzia?alno?? wskazane? w ustawie CXXVII z 2007 r. o podatku od warto?ci dodanej jako dzia?alno?? z zakresu w?adzy publicznej.

29 Z drugiej strony nie jest pewne, ?e pierwsza z tych przes?anek by?a spe?niona w sytuacji takiej jak rozpatrywana w post?powaniu g?ównym, w której spółka handlowa o celu niezarobkowym nale??ca w 100% do gminy jest odpowiedzialna, na mocy umowy zawartej z gmin?, do wykonywania niektórych zada? gminy w zamian za rekompensat? wyp?acan? przez t? gmin?.

30 W tych okoliczno?ciach Kúria (s?d najwy?szy) postanowi? zawiesi? post?powanie i zwróci? si? do Trybuna?u z nast?puj?cymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy pojm?cie »podmiotu prawa publicznego«, o którym mowa w art. 13 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy [2006/112], obejmuje spółk? handlow? posiadane? w 100% przez jednostk? samorz?du lokalnego na szczeblu gminy?

2) Je?eli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowied? twierdzc?ca, czy mo?na uzna?, ?e ta spółka handlowa wykonuje jako organ w?adzy publicznej zadania, które obowi?zkowo powinny by? realizowane przez jednostk? samorz?du lokalnego na szczeblu gminy, ale których wykonanie jednostka ta powierza wspomnianej spółce?

3) Je?eli na którekolwiek z dwóch powy?szych pyta? zostanie udzielona odpowied? przeczc?ca, czy mo?na uzna?, ?e kwota wyp?acona przez jednostk? samorz?du lokalnego na szczeblu gminy spółce handlowej za wykonywanie zada? stanowi wynagrodzenie?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania trzeciego

- 31 Poprzez pytanie trzecie, które należy zbadać w pierwszej kolejności, sąd odsyłający zmierza w istocie do ustalenia, czy art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że działalność taka jak budowa przedmiotem postępowania głównego, polegająca na wykonywaniu przez spółkę niektórych zadań publicznych zgodnie z umową zawartą między nią samą a gminą stanowi odpłatne świadczenie usług, podlegające opodatkowaniu VAT na mocy tego przepisu.
- 32 W tym względzie należy przypomnieć, że możliwość zaklasyfikowania świadczenia usług jako „odpłatnej transakcji” podlegającej, co do zasady, podatkowi VAT, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112, zależy jedynie od istnienia bezpośredniego związku pomiędzy tym świadczeniem a wynagrodzeniem rzeczywiście otrzymanym przez podatnika. Tego rodzaju bezpośredni związek ma miejsce, gdy pomiędzy usługodawcą a usługobiorcą istnieje stosunek prawny, w ramach którego następuje wymiana świadczeń wzajemnych, gdyż zapłata otrzymywana przez usługodawcę stanowi rzeczywiste odzwierciedlenie wartości usługi świadczonej usługobiorcy (zob. w szczególności wyroki: z dnia 29 października 2015 r., Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, pkt 32; z dnia 2 czerwca 2016 r., Lajvér, C-263/15, EU:C:2016:392, pkt 26).
- 33 W tym kontekście Trybunał orzekł, że działalność wchodzi w zakres pojęcia „działalności gospodarczej” w rozumieniu art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112, jeżeli ma ona na celu stałe uzyskiwanie dochodu (wyrok z dnia 2 czerwca 2016 r., Lajvér, C-263/15, EU:C:2016:392, pkt 28).
- 34 W niniejszym przypadku do sądu odsyłającego należy zbadać, czy z akt sprawy, a w szczególności z rozważanej umowy wynika, że działalność NTN jest wykonywana odpłatnie, a tym samym, że ma charakter gospodarczy w rozumieniu art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112, przez co NTN uzyskuje status podatnika. Niemniej jednak Trybunał może, uwzględniając informacje przedstawione w postanowieniu odsyłającym, dostarczyć temu sądowi dotyczących wykładni wskazówek umożliwiających mu wydanie rozstrzygnięcia w sprawie przed nim (zob. podobnie wyrok z dnia 29 października 2015 r., Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, pkt 34).
- 35 W tym względzie we wspomnianej decyzji wskazano, że na mocy rzecznej umowy NTN zobowiązała się, w zamian za „rekompensatę oferowaną przez gminę [Nagyszénás]”, do wykonywania niektórych zadań publicznych należących, zgodnie z ustawodawstwem węgierskim, do tej gminy.
- 36 W swoich uwagach na piśmie Komisja odnosi się również do stałego i ciągłego charakteru usług świadczonych przez NTN gminie Nagyszénás i rekompensat wypłacanych w zamian za nie przez tę gminę, o czym świadczy fakt, że usługi objęte umową są dostarczane tej gminie przez NTN od 2007 r., w zamian za rekompensatę przewidzianą we wspomnianej umowie.
- 37 W wypadku potwierdzenia tej okoliczności faktycznej, wynikałoby z niej, że fakt określenia rzecznej rekompensaty w stosownych przypadkach nie w oparciu o zindywidualizowane usługi, lecz w sposób ryczałtowy i w skali rocznej w celu pokrycia kosztów funkcjonowania tej spółki, sam w sobie nie ma wpływu na bezpośredni związek pomiędzy świadczeniem usług a otrzymanym wynagrodzeniem (wyrok z dnia 29 października 2015 r., Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, pkt 36).
- 38 Bezpośredniego charakteru tej wiźzi nie może zresztą podważyć okoliczność – zakładając,

Je zostanie wykazana – i? rozwa?ana umowa zawiera postanowienia umo?liwiaj?ce dostosowanie w pewnych okoliczno?ciach kwoty rekompensaty, ani okoliczno??, ?e kwot? t? okre?lono na poziomie poni?ej ceny rynkowej, o ile wysoko?? rekompensaty jest okre?lona zawczasu, zgodnie z jasnymi kryteriami gwarantuj?cymi, i? wystarcza ona do pokrycia kosztów funkcjonowania NTN (zob. podobnie wyroki: z dnia 29 pa?dziernika 2015 r., Sudaçor, C?174/14, EU:C:2015:733, pkt 38; z dnia 2 czerwca 2016 r., Lajvér, C?263/15, EU:C:2016:392, pkt 45, 46).

39 Ponadto w ramach oceny odp?atnego charakteru dzia?alno?ci rozwa?anej w post?powaniu g?ównym okoliczno??, ?e to przepisy prawa nak?adaj? na gmin? Nagyszénás wykonywanie okre?lonych zada? publicznych, nie mo?e podwa?y? zaklasyfikowania tej dzia?alno?ci jako „?wiadczenia us?ug” ani bezpo?redniej wi?zi pomi?dzy tym ?wiadczeniem i wynagrodzeniem za nie (zob. analogicznie wyrok z dnia 2 czerwca 2016 r., Lajvér, C?263/15, EU:C:2016:392, pkt 41).

40 W istocie fakt, ?e dzia?alno??, o której mowa, polega na wykonywaniu funkcji przyznanych i regulowanych przez ustaw? w celu le??cym w interesie ogólnym, jest bez znaczenia dla oceny, czy dzia?alno??. ta stanowi odp?atne ?wiadczenie us?ug. W tym kontek?cie Trybuna? orzek?, ?e nawet je?li omawiana dzia?alno??. ma na celu wykonywanie konstytucyjnego obowi?zku ci??cego wy??cznie i bezpo?rednio na danym pa?stwie cz?onkowskim, nie mo?na tylko z tego powodu podwa?a? bezpo?redniego zwi?zku istniej?cego pomi?dzy dokonaniem ?wiadczeniem us?ug a otrzymanym wynagrodzeniem (zob. podobnie wyrok z dnia 2 czerwca 2016 r., Lajvér, C?263/15, EU:C:2016:392, pkt 42).

41 Ponadto, jakkolwiek le??cy w interesie ogólnym cel, którego dotyczy? pewne us?ugi ?wiadczone mi?dzy innymi przez podmioty prawa publicznego, zosta? uwzgl?dniony w ramach wspólnego systemu VAT, poniewa? na mocy art. 132 ust. 1 dyrektywy 2006/112 niektóre z tych us?ug wymagaj? zwolnienia z VAT, bezsporne jest, ?e dzia?alno??. za któr? odpowiedzialny jest NTN na mocy rozwa?anej umowy, nie wchodzi w zakres ?adnego z tych wyj?tków (zob. podobnie wyrok z dnia 29 pa?dziernika 2015 r., Sudaçor, C?174/14, EU:C:2015:733, pkt 41).

42 Maj?c na wzgl?dzie powy?sze rozwa?ania, na pytanie trzecie nale?y odpowiedzie?, i? art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112 nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e, z zastrze?eniem sprawdzenia przez s?d odsy?aj?cy istotnych okoliczno?ci faktycznych, dzia?alno??. taka jak b?d?ca przedmiotem post?powania g?ównego, polegaj?ca na wykonywaniu przez spó?k? niektórych zada? publicznych zgodnie z umow? zawart? mi?dzy ni? sam? a gmin? stanowi odp?atne ?wiadczenie us?ug, podlegaj?ce opodatkowaniu VAT na mocy tego przepisu.

W przedmiocie pyta? pierwszego i drugiego

43 Przez pytania pierwsze i drugie, które nale?y rozpatrywa? ??cznie i w drugiej kolejno?ci, s?d odsy?aj?cy zasadniczo zmierza do ustalenia, czy art. 13 ust. 1 dyrektywy 2006/112 nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e dzia?alno??. taka jak omawiana w post?powaniu g?ównym, polegaj?ca na wykonywaniu przez spó?k? okre?lonych publicznych zada? gminy na mocy umowy zawartej mi?dzy t? spó?k? a gmin?, jest obj?ta zasad? nieopodatkowania VAT przewidzian? w tym przepisie wówczas, gdy dzia?alno??. ta stanowi dzia?alno??. gospodarcz? w rozumieniu art. 9 ust. 1 tej dyrektywy.

44 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybuna?u, z analizy art. 13 ust. 1 dyrektywy 2006/112 dokonywanej w ?wietle celów wspomnianej dyrektywy wynika, ?e dla zastosowania przewidzianej w tym przepisie zasady nieopodatkowania musz? zosta? spe?nione ??cznie dwa warunki, a mianowicie prowadzenie dzia?alno?ci przez podmiot publiczny, oraz wykonywanie tej dzia?alno?ci w charakterze organu w?adzy publicznej (wyrok z dnia 29 pa?dziernika 2015 r., Sudaçor, C?174/14, EU:C:2015:733, pkt 51 i przytoczone tam orzecznictwo).

45 Jeśli chodzi o pierwszy z tych warunków, a mianowicie ów dotyczący statusu podmiotu publicznego, Trybunał orzekł, że o ile okoliczności, i dany podmiot posiada na podstawie właściwego prawa krajowego prerogatywy władztwa publicznego, nie ma decydującego znaczenia dla celów tej klasyfikacji, to jednak okoliczności ta stanowi w zakresie, w jakim jest ona istotną cechą właściwą każdemu organowi publicznemu, wskazówek o pewnym znaczeniu dla ustalenia, czy podmiot ten należy zaklasyfikować jako „podmiot prawa publicznego” (wyrok z dnia 29 października 2015 r., Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, pkt 58).

46 Tymczasem w niniejszej sprawie wydaje się – co wymaga skontrolowania przez sąd odsyłający – że NTN nie dysponuje, na potrzeby wykonywania zadań publicznych powierzonych tej spółce na mocy rozważanej umowy, jakkolwiek prerogatyw władztwa publicznego spośród tych przysługujących gminie Nagyszénás.

47 Niektóre z innych cech NTN również wydają się przemawiać przeciwko zaklasyfikowaniu tej spółki jako „podmiotu prawa publicznego” w rozumieniu art. 13 ust. 1 dyrektywy 2006/112, albowiem podważa możliwość uznania, że spółka ta jest wystarczająco wkomponowana w ramy organizacyjne administracji publicznej tej gminy.

48 Jako że NTN został bowiem utworzony przez gminę Nagyszénás w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością o celu niezarobkowym, spółka ta jest przede wszystkim osobą prawną prawa prywatnego posiadającą, według przepisów, którym podlega, pewną autonomię w stosunku do wspomnianej gminy w zakresie funkcjonowania i bieżącego własnego zarządzania.

49 W tym kontekście nie wydaje się, aby istniał organiczny związek pomiędzy NTN i gminą Nagyszénás z tego względu, iż spółka ta została ustanowiona przez akt władczy wydany przez tę gminę definiujący usługi, jakie mają być świadczone na jej rzecz (zob. podobnie wyrok z dnia 29 października 2015 r., Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, pkt 67).

50 Chociaż zakres autonomii NTN jest oczywiście ograniczony ze względu na fakt, iż kapitał spółki, w którym osoby prywatne nie mogą objąć udziałów, jest w 100% własnością gminy Nagyszénás, inne czynniki mogą wskazywać na to, że owa gmina nie jest w stanie wywierać decydującego wpływu na działalność NTN.

51 Tak oto jest bezsporne, że gmina Nagyszénás nie jest jedynym „klientem” NTN i że usługi świadczone przez tę spółkę na rzecz osób trzecich nie mają marginalnego znaczenia, podlegają opodatkowaniu i faktycznie zostały nałożone.

52 Ponadto rozważana umowa zawiera pewne postanowienia pozwalające gminie Nagyszénás na kontrolę realizacji zadań powierzonych NTN, co wydaje się wskazywać na brak rzeczywistej kontroli sprawowanej przez tę gminę.

53 Wreszcie nie wydaje się, żeby umowa ta zawierała postanowienia pozwalające rzeczonoj gminie na określenie wytycznych obowiązków NTN w ramach realizacji tych zadań.

54 Z zastrzeżeniem sprawdzenia tych różnych okoliczności faktycznych i prawa krajowego przez sąd odsyłający w ramach całościowej oceny, uwzględniającej również zasadę, zgodnie z którą art. 13 ust. 1 dyrektywy 2006/112, jako odstępstwo od ogólnej zasady opodatkowania VAT każdej działalności o charakterze gospodarczym, musi być interpretowany ściśle (wyrok z dnia 29 października 2015 r., Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, pkt 49 i przytoczone tam orzecznictwo), wydaje się, że omawiana spółka nie może zostać uznana za „podmiot prawa publicznego” w rozumieniu tego przepisu.

55 Je?li chodzi o drugi warunek zawarty w art. 13 ust. 1 dyrektywy 2006/112, zgodnie z którym zwolnione z VAT s? jedynie czynno?ci wykonywane przez podmiot prawa publicznego dzia?aj?cy w charakterze organu w?adzy publicznej, wystarczy stwierdzi?, ?e w ?wietle utrwalonego orzecznictwa Trybuna?u (wyrok z dnia 29 pa?dziernika 2015 r., Sauda?or, C?174/14, EU:C:2015:733, pkt 70, 71 i przytoczone tam orzecznictwo) warunek ten nie wydaje si? spe?niony w niniejszym wypadku.

56 Jako bowiem ?e NTN wed?ug wymagaj?cych sprawdzenia przez s?d odsy?aj?cy okoliczno?ci faktycznych i prawa krajowego, podlega przepisom prawa prywatnego i nie dysponuje, na potrzeby realizacji zada? publicznych powierzonych mu na mocy rozwa?anej umowy jak?kolwiek z prerogatyw w?adztwa publicznego przys?uguj?cych gminie Nagyszénás, jak zosta?o stwierdzone w pkt 46 niniejszego wyroku, nie mo?na utrzymywa?, ?e spó?ka ta prowadzi dzia?alno?? w ramach re?imu prawa publicznego.

57 W ?wietle powy?szych rozwa?a? na pytania pierwsze i drugie nale?y odpowiedzie?, ?e art. 13 ust. 1 dyrektywy 2006/112 nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e – z zastrze?eniem sprawdzenia przez s?d krajowy istotnych okoliczno?ci faktycznych i prawa krajowego – dzia?alno??, taka jak omawiana w post?powaniu g?ównym, polegaj?ca na wykonywaniu przez spó?k? okre?lonych publicznych zada? gminy na mocy umowy zawartej mi?dzy t? spó?k? a gmin?, nie jest obj?ta zasad? nieopodatkowania VAT przewidzian? w tym przepisie, wówczas, gdy dzia?alno?? ta stanowi dzia?alno?? gospodarcz? w rozumieniu art. 9 ust. 1 tej dyrektywy.

W przedmiocie kosztów

58 Dla stron w post?powaniu g?ównym niniejsze post?powanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed s?dem odsy?aj?cym, do niego zatem nale?y rozstrzygni?cie o kosztach. Koszty poniesione w zwi?zku z przedstawieniem uwag Trybuna?owi, inne ni? koszty stron w post?powaniu g?ównym, nie podlegaj? zwrotowi.

Z powy?szych wzgl?dów Trybuna? (siódma izba) orzeka, co nast?puje:

1) **Artyku? 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od warto?ci dodanej nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e, z zastrze?eniem sprawdzenia przez s?d odsy?aj?cy istotnych okoliczno?ci faktycznych, dzia?alno?? taka jak b?d?ca przedmiotem post?powania g?ównego, polegaj?ca na wykonywaniu przez spó?k? niektórych zada? publicznych gminy zgodnie z umow? zawart? mi?dzy t? spó?k? a gmin? stanowi odp?atne ?wiadczenie us?ug, podlegaj?ce opodatkowaniu podatkiem od warto?ci dodanej na mocy tego przepisu.**

2) **Artyku? 13 ust. 1 dyrektywy 2006/112 nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e – z zastrze?eniem sprawdzenia przez s?d odsy?aj?cy istotnych okoliczno?ci faktycznych i prawa krajowego – dzia?alno??, taka jak omawiana w post?powaniu g?ównym, polegaj?ca na wykonywaniu przez spó?k? okre?lonych publicznych zada? gminy na mocy umowy zawartej mi?dzy t? spó?k? a gmin?, nie jest obj?ta zasad? nieopodatkowania podatkiem od warto?ci dodanej przewidzian? w tym przepisie wówczas, gdy dzia?alno?? ta stanowi dzia?alno?? gospodarcz? w rozumieniu art. 9 ust. 1 tej dyrektywy.**

Podpisy

* J?zyk post?powania: w?gierski.